

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 4

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 ianuarie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.106 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² din Codul de procedură civilă	2-3	nr. 5/2001, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din această ordonanță	9-12
Decizia nr. 1.108 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 din Codul de procedură civilă și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	3-5	Decizia nr. 1.167 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	12-14
Decizia nr. 1.109 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.145 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	7-8	207/2007. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală....	15-16
Decizia nr. 1.148 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a Ordonanței Guvernului			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.106**

din 22 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580²
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Ivanovici în Dosarul nr. 12.007/215/2007 al Judecătoriei Craiova.

La apelul nominal răspunde partea Elena Călin, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.335D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică ridicată tot de Ana Ivanovici în Dosarul nr. 12.520/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Elena Călin, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.335D/2007 la Dosarul nr. 1.275D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Elena Călin arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public solicită conexarea, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.335D/2007 la Dosarul nr. 1.275D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, Elena Călin solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției dorește o completare a dispozițiilor criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Prin Încheierea din 23 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.007/215/2007, și prin Încheierea din 6 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.520/63/2007, **Judecătoria Craiova și Tribunalul Dolj — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580² din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ana Ivanovici în cadrul soluționării unor acțiuni având ca obiect o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât încheierea pronunțată de instanța de judecată este irevocabilă, ceea ce împiedică accesul părților la orice cale de atac.

Judecătoria Craiova opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece se reclamă o omisiune legislativă, și anume aceea de a se institui o cale de atac împotriva încheierii prevăzute în textul de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Tribunalul Dolj — Secția civilă nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile criticate sunt în acord cu Constituția și cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul judecării proceselor într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul cuprins: „*Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în esență, lipsa de reglementare a posibilității de exercitare a unei căi de atac împotriva încheierilor prin care se dispune autorizarea creditorului de a îndeplini obligația de a face, pe cheltuiala debitorului.

Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Curtea Constituțională nu este legislator pozitiv, această atribuție revenind, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Ivanovici în Dosarul nr. 12.007/215/2007 al Judecătorei Craiova și în Dosarul nr. 12.520/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.108
din 22 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79
din Codul de procedură civilă și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Ion Tiucă — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 din Codul de procedură civilă și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Șerban Gheorghe în Dosarul nr. 446/283/2007 al Judecătorei Pucioasa.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 446/283/2007, **Judecătoria Pucioasa a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Codul de procedură civilă și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Șerban Gheorghe în cadrul soluționării unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 79 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât restrâng accesul efectiv la justiție, prin interzicerea căilor de atac, iar dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 sunt neconstituționale, deoarece instituie o inegalitate între justițiabilii care își micșorează pretențiile după înregistrarea cererii și cei care își mențin pretențiile inițiale.

Judecătoria Pucioasa opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin Constituției, așa cum a statuat și Curtea Constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 79 din Codul de procedură civilă și ale art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de

timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 79 din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 15 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, și au în prezent următorul cuprins: *„Încheierile prevăzute la art. 77 alin. 3 și la art. 78 alin. 2 nu sunt supuse niciunei căi de atac.”*

Dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 au următorul cuprins: *„Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantum legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea și ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Cu privire la dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, în realitate, de faptul că, în cazul micșorării pretențiilor după înregistrarea cererii, taxa de timbru se percepe la valoarea inițială, spre deosebire de situația în care, în cursul procesului, se măresc pretențiile, caz în care taxa de timbru se recalculează. Așadar, solicitarea autorului excepției este aceea de a se modifica textul dedus controlului de constituționalitate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

II. Referitor la dispozițiile art. 79 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, prin Decizia nr. 208/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 11 iunie 2003, s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 78 alin. 3 din același cod, dispoziții care, într-o redactare anterioară, aveau un conținut similar cu cel al actualului art. 79. Cu acel prilej, s-a reținut că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 75 alin. 2 din Codul de procedură civilă, părților interesate le este asigurată posibilitatea de a reitera cererea de asistență judiciară în fața aceleiași instanțe, în măsura în care au intervenit elemente noi, de natură a impune și justifica admiterea unei asemenea cereri. Întrucât hotărârea instanței se

raportează la o anumită situație de fapt, anume lipsa de posibilități materiale, care poate fi doar temporară sau conjuncturală, sau poate fi determinată de insuficiența probatoriului administrat în susținerea cererii, legiuitorul nu a conferit încheierii autoritate de lucru judecat, oferind astfel solicitantului posibilitatea de a reitera cererea. Chiar dacă încheierea prin care s-a dispus o asemenea măsură nu este supusă niciunei căi de atac, opțiunea legiuitorului este impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus

judecătii. Altfel, a recunoaște solicitantului dreptul de a ataca la instanța ierarhic superioară respectivele încheieri ar însemna a oferi cale liberă abuzului de drept procesual, cu consecința prelungirii *sine die* a proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Șerban Gheorghe în Dosarul nr. 446/283/2007 al Judecătoriei Pucioasa.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.109 din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

judiciare de timbru, excepție ridicată de Anișoara Damian în Dosarul nr. 6.085/212/2006 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal răspunde Anișoara Damian, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, considerând că instanța de judecată a nesocotit prevederile constituționale prin faptul că i-a solicitat să plătească taxă de timbru, deși, potrivit Legii sindicatelor, era scutită de la plata acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia nu precizează ce dispoziții sau principii constituționale sunt încălcate de textul criticat.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.085/212/2006, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Anișoara Damian în cadrul soluționării unei cereri de revizuire.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia nu indică nicio dispoziție sau principiu din Constituție care ar fi încălcate prin dispozițiile de lege criticate.

Judecătoria Constanța nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită interpretarea și aplicarea textului criticat, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră, pe de-o parte, că dispozițiile criticate sunt constituționale, iar, pe de altă parte, că excepția de neconstituționalitate este nemotivată, fiind astfel inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Anișoara Damian în Dosarul nr. 6.085/212/2006 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin.(2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții referitoare la cazurile în care sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, pe de-o parte, că autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul concret în care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 de către instanța de judecată în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Or, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, iar aplicarea legii revine instanței de judecată chemată să soluționeze respectivul litigiu.

Pe de altă parte, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu a indicat, în invocarea acesteia în fața instanței de judecată, nicio prevedere sau principiu din Constituție pretins a fi încălcate, or, potrivit art. 10 alin.(2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie să fie motivate.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 146/1997, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.145

din 4 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin.(2), (3) și (4)
din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin.(2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel” Galați — S.A. în Dosarul nr. 3.188/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Societatea Comercială „Mittal Steel” Galați — S.A. solicită admiterea excepției, precizând că, prin modalitatea în care este redactat textul de lege, angajatorii nu pot să prevadă numărul de persoane cu handicap care urmează a fi angajate încă de la data intrării sale în vigoare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu conțin dispoziții cu caracter retroactiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.188/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel” Galați — S.A. în cauza ce are ca obiect judecarea acțiunii în contencios administrativ de anulare a unor decizii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece „pretind o anumită conduită din partea subiectelor de drept cărora li se adresează încă înaintea intrării lor în vigoare”.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Totodată, consideră că prevederile legale criticate încalcă și art. 135 din Constituție, întrucât, prin măsurile instituite, obligă agenții economici să angajeze salariați care pot fi persoane cu handicap, indiferent dacă există sau nu locuri disponibile.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit dispozițiilor constituționale, statul are obligația de a acționa pentru apărarea intereselor generale ale societății. Totodată, se consideră că textele criticate nu retroactivează, acestea aplicându-se numai situațiilor în curs de desfășurare.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 15 alin.(2) și art. 135 din Constituție. În acest sens, este menționată și jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin.(2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 42 și 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 519/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 29 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea observă că, în realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că sunt criticate prevederile art. 42 alin.(1) și ale art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

Anterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006. Prevederile legale supuse controlului de constituționalitate au fost preluate de art. 77 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006, păstrându-se, în esență, soluția legislativă criticată, text care are următorul cuprins: „(2) *Autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care au cel puțin 50 de angajați, au obligația de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.*

(3) *Autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la alin. (2), pot opta pentru îndeplinirea uneia dintre următoarele obligații:*

a) *să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap;*

b) *să achiziționeze produse sau servicii de la unități protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în suma echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la lit. a).*

(4) *Fac excepție de la prevederile alin. (2) instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.”*

În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 77 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006.

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin.(2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 135 referitor la economia de piață.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În legătură cu critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin.(2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006 față de prevederile art. 15 alin.(2) din Constituție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece textul legal nu conține în sine dispoziții care să producă efecte retroactive, urmând a fi aplicat începând cu data intrării sale în vigoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin.(2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel” Galați — S.A. în Dosarul nr. 3.188/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.148

din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din această ordonanță

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din această ordonanță. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Anteco” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 25.274/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde Societatea Comercială „V.M.L. Construct Pro” — S.R.L. din București, prin reprezentant cu delegație la dosar, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 25.274/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblul său, și ale art. 1, ale art. 4 alin. (2), ale art. 6**

alin. (1), (2) și (4), ale art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din aceasta. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Anteco” — S.R.L. cu sediu în București într-o cauză comercială având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin următoarele:

— dispozițiile pct. 4 ale articolului unic din Legea nr. 295/2002, care abrogă art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, „fac inexistentă egalitatea în drepturi dintre creditor și debitor, imposibilă exercitarea dreptului la apărare al debitorului și restrângerea exercițiului drepturilor acestuia, fără nicio justificare constituțională”, ceea ce încalcă prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție.

— dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (2) și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 contravin art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, „întrucât posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului la proprietate”.

— Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în ansamblul său, contravine art. 20 alin. (2) din Constituție, fiind în neconcordanță cu art. 6 par.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu asigură dreptul la un proces echitabil pentru toate părțile. Totodată, art. 1 alin. (2) încalcă art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, „deoarece prevăd actualizarea majorărilor și penalităților cu rata inflației, indiferent dacă prin cererea creditorului s-a solicitat sau nu acest lucru”; art. 6 alin. (4) este contrar art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, „având în vedere că înmânarea de îndată a ordonanței echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a se administra orice probe”; art. 8 alin. (1) contravine art. 24 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, „întrucât se face trimitere la exercitarea căii de atac sau a unei acțiuni în justiție de sine stătătoare, care nu este prevăzută de Codul de procedură civilă, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește numai competența, iar nu și conținutul cererii în anulare, precum și limitele în care poate fi atacată ordonanța emisă de judecător; art. 10 contravine art. 24 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Constituție, „deoarece nu exclude posibilitatea formulării contestației la executare alternativ, simultan sau ulterior cererii de anulare”. Mai arată că executarea fizică asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

silită în temeiul titlului executoriu emis potrivit ordonanței „poate fi privită ca o atingere adusă patrimoniului debitorului, și ca o măsură nelegală constând în diminuarea acestui patrimoniu pentru realizarea abuzivă a creditorului”.

— neconstituționalitatea pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002, față de prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 24 și ale art. 53 din Constituție, constă în aceea că procedura specială de recuperare a creanțelor cu caracter cert, lichid și exigibil „derogă sub multe aspecte de la regulile procedurale de drept comun”.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția invocată nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel: în legătură cu neconstituționalitatea pct. 4 din Legea nr. 295/2002, prin raportare la art. 16 alin. (1), art. 21, art. 24 alin. (1) și art. 53 din Constituție, arată că procedura somației de plată, existentă și în celelalte state membre ale Uniunii Europene și consacrată juridic la nivel comunitar, „are ca scop recuperarea rapidă a unor creanțe a căror lichiditate și exigibilitate nu sunt contestate, în condițiile în care aceste creanțe sunt consacrate prin înscrisuri însușite de părți”. De asemenea, „specificitatea acestor litigii a determinat o abordare specială din partea legiuitorului, care a optat pentru crearea unei proceduri guvernate de reguli speciale, derogatorii de la dreptul comun”, ceea ce „nu are semnificația restrângerii drepturilor procesuale ale părților, garantate de Constituție”, sens în care se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 161/2002.

În legătură cu susținerile referitoare la neconstituționalitatea art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2), prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că „debitorul și creditorul nu ocupă poziții de egalitate în cadrul procedurii somației, prin aceasta nu le sunt afectate drepturile procesuale”, aspect reținut deja în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 554 din 7 iunie 2007, precum și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie. Cât privește raportarea neconstituționalității aceluiași prevederi de lege la prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție, se arată că ele nu aduc atingere dreptului la apărare, „atât creditorul, cât și debitorul beneficiind în cursul procesului, în ansamblul său, de instrumente juridice de natură a-i facilita exercitarea acestui drept”, sens în care menționează, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale, ilustrată prin Decizia nr. 447/2004. Invocarea încălcării prin textele de lege menționate a art. 44 alin. (1), precum și a art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție este înlăturată prin evocarea celor reținute în acest sens prin Decizia Curții Constituționale nr. 222 din 13 martie 2007, precum și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, *Cauza Brumărescu contra României, 1999*.

Cu referire la excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (1) și a art. 10, care, în opinia autorului excepției, încalcă art. 24 și 126 din Constituție, se face trimitere la cele statuate în deciziile

Curții Constituționale nr. 30 din 28 ianuarie 2003, nr. 173 din 6 mai 2003 și nr. 198 din 13 mai 2003.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, pentru argumentele reținute de Curtea Constituțională în deciziile nr. 448 din 26 octombrie 2004, nr. 497 din 29 septembrie 2005 și nr. 580 din 3 noiembrie 2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții și a motivelor depuse în scris de autorul excepției:

1. prevederile pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, al cărui cuprins este următorul: „Articol unic. — *Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 19 iulie 2001 privind procedura somației de plată, adoptată în temeiul art. 1 pct. V.1 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu următoarele modificări: [...] 4. **Articolul 11 se abrogă.**” Potrivit art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, abrogat, „Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”;*

2. Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

3. în special, unele prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, după cum urmează:

— Art. 1: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.*”;

— Art. 4 alin. (2), în redactarea prevăzută de articolul unic pct. 1 din Legea nr. 295/2002: „(2) În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”

— Art. 6 alin. (1), modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002, alin. (2) și (4), modificat prin art. 1 pct. 2 din aceeași ordonanță: „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4. [...]”

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1), constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.[...];

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

— Art. 8 alin. (1) și (2), în redactarea prevăzută de articolul unic pct. 2 din Legea nr. 295/2002: „(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.”

— Art. 10: „(1) Cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(2) [în redactarea prevăzută de art. 1 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002] Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor: art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări; art. 21 alin. (1) și (2), referitoare la dreptul persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, nicio lege neputând îngrădi acest drept; art. 24 alin. (1), potrivit căruia „Dreptul la apărare este garantat”; art. 53 privind „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”; art. 44 alin. (1), potrivit căruia dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate, conținutul și limitele acestora fiind stabilite prin lege; art. 136 alin. (1) și (5), conform cărora proprietatea este publică și privată, cea privată fiind inviolabilă, în condițiile legii organice, și art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor de judecată și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege. De asemenea, este invocată încălcarea art. 20 alin. (2) din Constituție, coroborat cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul persoanei la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, care în opinia autorului excepției este neconstituțională în ansamblul său, în esență, prin aceea că nu asigură dreptul la un proces echitabil pentru toate părțile, ceea ce contravine art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu privire la neconstituționalitatea art. 1 alin. (1), a art. 4 alin. (2), a art. 6 alin. (1), (2) și (4), a art. 8 alin. (1) și (2) și a art. 10 din aceasta, prin raportare la aceleași texte din Constituție și cu o motivare asemănătoare celor din prezenta cauză, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii. De exemplu, prin Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003. Respingând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea a reținut, în esență, că: Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs, care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 125 alin. (3) din Constituție, în forma anterioară revizuirii sale, potrivit căruia „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”.

Tot astfel, cu privire la neconstituționalitatea ordonanței în ansamblul său, Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 161 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 26 iunie 2002, reținând că aceasta nu contravine exigențelor dreptului la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței amintite, soluțiile și argumentele ce au stat la baza acestora se mențin și în cauza de față.

II. Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor pct. 4 ale articolului unic din Legea nr. 295/2002, prin raportare la art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și art. 53 din Constituție, de asemenea, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 397 din 21 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 11 decembrie 2003, statuând următoarele: Ordonanța

Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, singurele dovezi care se administrează în cadrul acestei proceduri, în afară de lămuririle și explicațiile date de către părți. Hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri nu au autoritatea lucrului judecat asupra fondului litigiului. Fiind o procedură specială, derogă sub mai multe aspecte de la regulile procedurale din dreptul comun. Pe de altă parte, în cuprinsul ordonanței, spre exemplu, în art. 9 alin. (2) sau art. 111 alin. (2), s-a prevăzut expres aplicarea în mod corespunzător a unor dispoziții ale

Codului de procedură civilă acolo unde legiuitorul a considerat că se impune trimiterea directă la aceste prevederi. Cu toate acestea, având în vedere faptul că procedura somației de plată se realizează în cadrul procesului civil, regulile comune ale acestui proces sunt aplicabile chiar și în lipsa unei dispoziții exprese în acest sens, deoarece prevederile Codului de procedură civilă reprezintă dreptul comun în această materie.

Așadar, și criticile de neconstituționalitate privind aceste dispoziții urmează a fi respinse, întrucât, în prezenta cauză, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții în materie.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din această ordonanță. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Anteco” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 25.274/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.167
din 11 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

delegație la dosar. Se constată lipsa părții Consiliul Local al Municipiului Pitești, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.246D/2007, nr. 1.384D/2007, nr. 1.411D/2007, nr. 1.491D/2007 și nr. 1.551D/2007, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Elisaveta Popa în Dosarul nr. 4.328/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Adrian Cruceru, Gheorghe Bălan, Valerică Palaș și Gheorghe Moraru în dosarele nr. 3.889/120/2007, nr. 3.891/120/2007, nr. 3.890/120/2007 și, respectiv, nr. 3.888/120/2007 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde, pentru Elisaveta Popa, autoare a excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 1.246D/2007, domnul avocat Valeriu Stoica, apărător ales, cu delegație la dosar. De asemenea, în același dosar, răspunde pentru partea Consiliul Județean Brașov, domnul consilier juridic Dănuț Băncilă, cu împuternicire depusă la dosar.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Ion Neguș în Dosarul nr. 1.406/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Elena Iulia Ștefănescu, apărător ales, cu

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În toate celelalte dosare, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentanții părților prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.246D/2007, nr. 1.384D/2007, nr. 1.411D/2007, nr. 1.491D/2007 și nr. 1.551D/2007 la Dosarul nr. 1.164D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente. Apărătorul autorului excepției de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 1.164D/2007 solicită admiterea acesteia. Arată că, în prezent, art. 37 din Constituție ar trebui interpretat din perspectiva votului uninominal, astfel încât o reglementare care presupune pierderea calității de consilier local ca urmare a pierderii calității de membru al partidului pe listele căruia a fost ales este neconstituțională. Depune, în acest sens, și note scrise.

Apărătorul autorului excepției de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 1.246D/2007 solicită admiterea acesteia, susținând că prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 contravin dispozițiilor art. 53 din Constituție. Arată, în esență, că noua cauză de încetare de drept a mandatului consilierilor locali și județeni, prevăzută de textul de lege criticat, conduce direct la restrângerea dreptului acestora de a-și exercita mandatul acordat prin vot de comunitatea locală, fără ca această restrângere să îndeplinească în mod cumulativ condițiile imperative stabilite de dispoziția menționată din Legea fundamentală.

Reprezentantul Consiliului Județean Brașov solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată, precizând că textul de lege criticat nu pune în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, ci sancționează o conduită a alesului local aflată în contradicție cu voința exprimată de alegători cu prilejul scrutinului prin care l-au desemnat în funcția de consilier local sau județean.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Arată, în acest sens, că prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 nu contravin niciuneia dintre dispozițiile din Legea fundamentală și din celelalte documente internaționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 2 iulie 2007, 29 mai 2007, 18 septembrie 2007, 20 septembrie 2007, 15 octombrie 2007 și 18 octombrie 2007, pronunțate de Tribunalul Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.406/109/2006, de Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.328/62/2007 și de Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ în dosarele nr. 3.889/120/2007, nr. 3.891/120/2007, nr. 3.890/120/2007 și nr. 3.888/120/2007, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția a fost ridicată de Ion Neaguș, Elisaveta Popa, Adrian Cruțeru, Gheorghe Bălan, Valerică Palaș și, respectiv, Gheorghe Moraru în litigiile de contencios administrativ având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva

hotărârilor unor consilii locale prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatelor de consilier ale autorilor excepției.

În motivările excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile constituționale care prevăd dreptul de a fi ales, coroborate cu cele ale art. 15 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, conduc la concluzia că alesul local trebuie să beneficieze și de dreptul de a-și exercita netulburat funcția publică pentru care a fost ales prin votul electoratului. De asemenea, se mai susține că prevederile de lege criticate contravin art. 53 din Constituție, întrucât instituirea unui nou caz de încetare a mandatului, înainte de expirarea duratei normale, aduce atingere dreptului de exercitare a mandatului, „fără ca această restrângere să derive din necesitatea protejării unuia din interesele generale enumerate în art. 53 din Constituție”.

Tribunalul Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte. Precizează că textul de lege criticat nu distinge între situațiile în care pierderea calității de membru de partid este urmarea excluderii sau a demisiei, fiind aplicabil doar în cazul pierderii prin demisie a acestei calități. În schimb, arată că „nu este aplicabil în ipoteza în care pierderea calității de membru de partid a intervenit prin excluderea din partid, iar cel în cauză își exercită mandatul aferent funcției în care a fost ales consilier local, ca independent”. Apreciază că, dacă textul de lege ar fi aplicabil și acestei din urmă situații, atunci ar urma să se aplice numai după ce s-a făcut dovada că cel exclus a epuizat căile de atac împotriva măsurii de excludere, iar aceasta a rămas definitivă. Or, textul de lege criticat reglementează o încetare de drept a mandatului fără să permită celui exclus exercitarea căilor de atac împotriva măsurii excluderii din partid. În plus, instanța mai arată că, în opinia sa, textul de lege ce formează obiectul excepției ar fi aplicabil numai consilierilor aleși pentru mandatul 2008—2012, întrucât, în caz contrar, ar însemna să li se impună celor aleși pentru mandatul 2004—2008 „o obligație, o conduită și o sancțiune inexistente la data alegerii”.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că autorilor excepției nu le-a fost nesocotit dreptul prevăzut de art. 37 din Constituție, de vreme ce au fost aleși într-o funcție pe baza votului electoratului. Arată că textul de lege criticat nu restrânge un drept, ci reglementează o situație care poate avea loc numai după alegerea în una din funcțiile care beneficiază de statutul de „ales local”, iar, în cauză, nu este vorba de neconstituționalitate, ci de aplicarea strictă a legii „în raport cu situația de fapt reținută de către instanța de judecată”.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Consideră că prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la dreptul de a fi ales, întrucât legiuitorul are competența exclusivă de a stabili modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat nu contravine în niciun mod principiului constituțional al universalității drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004. Textul de lege criticat a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, și are următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (2) lit. h¹): „(2) *Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...]*

h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, ale art. 37 referitoare la dreptul de a fi ales și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, pe lângă cazurile în care calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali instituie un nou caz, constând în pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.

Curtea constată că acesta este o consecință a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora partidele politice contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor. Electoratul acordă votul său unei persoane, pentru a îndeplini o funcție publică la nivelul administrației locale, în considerarea programului politic al partidului din rândurile căruia face parte la momentul alegerii și pe care această persoană urmează să îl promoveze pe perioada mandatului său de

consilier local sau județean. De vreme ce alesul local nu mai este membru al partidului pe listele căruia a fost ales, înseamnă că nu mai întrunește condițiile de reprezentativitate și legitimitate necesare îndeplinirii programului politic pentru care alegătorii au optat. Prin urmare, nu se mai justifică menținerea acestuia în funcția publică. Altfel spus, pierderea calității de membru al unui partid politic pe a cărei listă a candidat și a fost ales de corpul electoral are drept consecință și pierderea calității de consilier local sau consilier județean.

Din această perspectivă nu are așadar importanță dacă pierderea calității de membru al partidului politic are loc ca urmare a demisiei sau a excluderii.

În plus, criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză vizează și aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea textului de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate. Or, instanțele de judecată sunt singurele în măsură să stabilească dacă și în ce măsură textul de lege criticat se aplică, în funcție de circumstanțele specifice ale litigiilor deduse judecătii, acestea având posibilitatea să aprecieze inclusiv cu privire la perioada pentru care acesta este aplicabil.

În fine, constituționalitatea unui text de lege se examinează numai prin raportarea sa la texte sau principii din Legea fundamentală, așa că nu se poate susține că acesta devine neconstituțional prin coroborarea sa cu alte dispoziții legale, în speță, cu prevederile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, potrivit cărora dobândirea sau pierderea calității de membru al unui partid politic este supusă numai jurisdicției interne a partidului respectiv, potrivit statutului partidului.

Oricum, inexistența unei reglementări referitoare la o eventuală cale de atac împotriva măsurii excluderii din partid reprezintă o omisiune legislativă pe care Curtea Constituțională nu este competentă să o complinească, întrucât, potrivit art. 61 din Constituție, „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, astfel încât modificarea sau completarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia.

De altfel, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004, iar prin Decizia nr. 915 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 14 noiembrie 2007, a statuat că „*aceste dispoziții au ca finalitate prevenirea migrației politice a aleșilor locali de la un partid politic la altul, asigurarea unei stabilități în cadrul administrației publice locale, care să exprime configurația politică, așa cum aceasta a rezultat din voința electoratului*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Cu majoritate de voturi, respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Ion Neguș în Dosarul nr. 1.406/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal, de Elisaveta Popa în Dosarul nr. 4.328/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Adrian Cruceru, Gheorghe Bălan, Valerică Palaș și Gheorghe Moraru în dosarele nr. 3.889/120/2007, nr. 3.891/120/2007, nr. 3.890/120/2007 și, respectiv, nr. 3.888/120/2007 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală

Având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 71.877 din 15 noiembrie 2007, întocmit de Direcția de control și coordonare a activității farmaceutice veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 26 februarie 2007, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 86/363/CEE privind fixarea limitelor maxime de reziduuri de pesticide în și pe produsele alimentare de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 221 din 7 august 1986, p. 43—47, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Comisiei 2007/57/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 243 din 18 septembrie 2007, p. 61.”

2. **La anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, în tabelul din Partea A, după punctul 76 se introduce un nou punct, punctul 77, cu următorul cuprins:**

Limite maxime în mg/kg (ppm)			
Reziduuri de pesticide	Din grăsimea conținută în carne, preparate din carne, organe comestibile și grăsimi animale, prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0201;0202;0203;0204;0205.00 00;0206;0207; ex. 0208; 0209.00; 0210;1601 00 și 1602 (1), (4)	Pentru lapte de vacă crud și lapte de vacă integral prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC 0401; pentru alte alimente prevăzute la poziția NC: 0401, 0402,0405 00 și 0406 în conformitate cu (2), (4)	Pentru ouă proaspete în coajă, ouă de pasăre și gălbenuș de ou, prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0407 00 și 0408 (3), (4)
„77 Azinfosmetil	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
(*) Indică limita minimă de determinare analitică.”			

3. **La anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, în tabelul din Partea A, punctul 12' se modifică și va avea următorul cuprins:**

Limite maxime în mg/kg (ppm)			
Reziduuri de pesticide	Din grăsimea conținută în carne, preparate din carne, organe comestibile și grăsimi animale, prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0201;0202;0203;0204;0205.00 00;0206;0207; ex. 0208; 0209.00; 0210;1601 00 și 1602 (1), (4)	Pentru lapte de vacă crud și lapte de vacă integral prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC 0401; pentru alte alimente prevăzute la poziția NC: 0401, 0402,0405 00 și 0406 în conformitate cu (2), (4)	Pentru ouă proaspete în coajă, ouă de pasăre și gălbenuș de ou, prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0407 00 și 0408 (3), (4)
„12' Deltametrin (cis-deltametrin) (d)	ficat și rinichi 0,03 (*), carne de pasăre și produse din pasăre 0,1, altele 0,5	0,05	0,05 (*)
(*) Indică limita minimă de determinare analitică. (d) Limita maximă temporară de reziduuri valabilă până la 1 noiembrie 2008, până la revizuirea dosarului anexei III în conformitate cu Directiva 91/414/CEE, transpusă în legislația națională prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 421/809/687/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 bis din 24 august 2005, și reînregistrarea formulelor deltametrinului la nivelul României.”			

4. La anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, în tabelul din Partea B, punctele 6—10 se modifică, iar după punctul 10 se introduce un nou punct, punctul 10', care vor avea următorul cuprins:

Reziduuri de pesticide	Limite maxime în mg/kg (ppm)		
	Din carne, inclusiv grăsimi, preparate din carne, organe comestibile și grăsimi animală prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0201; 0202; 0203; 0204; 0205 00 00; 0206, 0207; ex. 0208; 0209 00; 0210; 1601 00 și 1602	Pentru lapte și produse din lapte prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0401, 0402, 0405 00 și 0406	Pentru ouă proaspete în coajă, ouă și gălbenuș de ou, prevăzute în anexa nr. 1 la poziția NC: 0407 00 și 0408
„6. Mancozeb, 7. Maneb, 8. Metiram, 9. Propineb, 10. Ziram și 10' Tiram	Ditiocarbamați exprimați ca CS ₂ , inclusiv	0,05 (*)	0,05 (*)
(*) Indică limita minimă de determinare analitică.”			

Art. II. — Prezentul ordin transpune anexa II la Directiva Comisiei 2007/55/CE din 17 septembrie 2007 de modificare a unor anexe la directivele Consiliului 76/895/CEE, 86/362/CEE, 86/363/CEE și 90/642/CEE privind conținuturile maxime de reziduuri de azinfosmetil, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. 243 din 18 septembrie 2007, la Directiva Comisiei 2007/56/CE din 17 septembrie 2007 de modificare a anumitor anexe la directivele Consiliului 86/362/CEE, 86/363/CEE și 90/642/CEE privind stabilirea conținuturilor maxime de reziduuri de azoxistrobină, clorotalonil, deltametrin, hexaclorbenzen, ioxinil, oxamil și chinoxifen, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. 243 din 18 septembrie 2007, și anexa II la Directiva Comisiei 2007/57/CE din 17 septembrie 2007 de modificare a anumitor

anexe la directivele Consiliului 76/895/CEE, 86/362/CEE, 86/363/CEE și 90/642/CEE privind conținuturile maxime de reziduuri de ditiocarbamați, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. 243 din 18 septembrie 2007.

Art. III. — (1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Limitele maxime admise de reziduuri de pesticide stabilite pentru azinfosmetil, prevăzute la art. I pct. 2, se aplică de la data de 19 martie 2008.

(3) Limitele maxime admise de reziduuri de pesticide stabilite pentru ditiocarbamați exprimați ca CS₂, inclusiv mancozeb, maneb, metiram, propineb, ziram și tiram, prevăzute la art. I pct. 4, se aplică de la data de 19 martie 2008.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roațiș Chețan

București, 21 decembrie 2007.
Nr. 207.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158832

